

סרטים
חיה הנצרתית

בן־חור (אסתר; תל־אביב; ארצות־הברית) הוא גירסה קולנועית של היצירה הספרותית אשר הסעירה מיליונים ברחבי־תבל, יותר מכל יצירה ספרותית אחרת, מלבד התנ"ך. הרומאן — הילדותי למחצה — נכתב לפני שמונים שנה בידי לוֹ ואלאס, גנרל אמריקאי, מגיבורי מלחמת־האזרחים. הוא לא נכתב בכישרון ספרותי נדיר. אולם היה בו איזה כוח גלום, השראה דתית מגרה־דמיון. מאז הפך ספר זה למחזה מצליח ולנוש־אם של שני סרטים אילמים, קרב הסיפור, ששמו המשני הוא סיפורו של הנוצרי, יותר מיליונים להבנת מהותה של הנצרות מאשר כתבי הברית־החדשה עצמה. בתקופה בה הוצגו המחזה והסרטים האילמים בארצות־הברית, תקפה את ההמונים אכסר־טזה. בן־חור הפך לשמם של רבים מהילדים שגוללו באותם שנים ושל עסקים מסחריים בלתי־ספורים.

בעזרת 15 מיליון דולאר ושש שנות הכנה, העלתה הוליווד את היצירה בפעם

עובדה שבסופו של הסרט הוא הופך למא־מין בנצרות, אינה פוגעת ברושם שהוא משאיר. אין צורך לציין שבסרט זה מטהרים ה־יהודים סופית מכל אשמה בקשר למותו של ישו. כל האשמה גופלת על כתפי הרומאים הרשעים.

מירון־נקמה. שיאו של הסרט הוא בסצינת מירון־המרכבות, בה נוקם בן־חור את נקמתו במסלה הרומאית. סצינה זו, ה־תופסת כעשרים דקות משלוש וחצי שעות הסרט — היא ללא ספק שיא של טכניקה קולנועית עוצרת־נשימה.

יש להצטער רק על כך שסרט מעין זה, שהוסרט במקורו עבור מסך רחב ובסרט של 65 מ"מ, מוצג בקולנוע בלתי־מתאים, על מסך סינמסקופי זעיר ובאולם שמבנהו אינו מאפשר הנאה מיתרונותיה של שיטת הסרטה זו.

זאתים וחתיכות

החיוך המסוכן (תמר; תל־אביב; צרפת) הוא חיכוך הרחב, הגברי וגורף־ה־מיליונים של האיש בעל הפנים המזולקות — אדי קונסטנטין. בסרט נוסף מסידרת לאמי קושון — איש הפ. ב. אי. האמריקאי הפועל דהקא בצרפת — הוא עושה את אותם הדברים שעשה בסרטים הקודמים בסידרה: מכה את כולם ברצינות ומקבל מכות בצחוק, מהפנט חתיכות ומהופנט על ידי אחרות, עושה פירסומת תמידי לתיאטרון הסקסוי בלג אנד וויט ומתגלה כהפיקה, הערמומי והחכם בין בלשי תבל. כמו תמיד גם הפעם,

המרוץ ב"בן חור" היהודים למען ישו

נוספת על הבר. כל הסיכויים היו שתהיה זו יצירה ראוותנית בנוסח סרטי התנ"ך של ססיל ב. דה מיל. מה שהציל אותה מגורל כזה היא העובדה שביים את הסרט יהודי, בשם ויליאם ויילר. הסיפור, מעין מהדורה עתיקה של הרוון ממונטה קריסטו, אודות נסיך יהודי בשם יהודה בן־חור (צ'רלטון הסטון), המוטל בספינת עב־דים על־ידי רומאי (סטיפן בויך) וחוזר כדי לנקום את נקמתו, הוא מעצם טבעו סיפור ראווה.

התיאורים המקיפים של ירושלים העתיקה, קרב ימי בין הצי הרומאי לבין הצי הפריזיקי, מיצעד הניצחון ברומא, קרב כרכרות באיצטדיון ענק בירושלים וצליבת ישו ה־נוצרי, משאירים מקום לצילומי־סצינות מרת־ניות חסרות־תקדים. ויילר ניצל אפשרויות אלה עד הסוף. הסצינות ההמוניות בסרטו מהחית מחזה מרהיב ושובה־עיון.

חיה הררית, מטיפה. אולם הצלחתו של ויילר נובעת בעיקר מיכולתו להכניס עומק לסיפור־הראווה הפשטני. הוא עשה זאת בעזרת צחת שחקנים טוב, ובמלאכת ביום שהשאירה מקום לרגש ולשכל — בצד העין. צחוק הגורל הוא שאת הסרט הטוב ביותר שהופק עד כה על נושא ה־נצרות יצר דהקא במאי יהודי, בעזרת שחק־נית יהודיה וישראלית.

כי חיה הררית, המשחקת את התפקיד ה־נשי הראשי בסרט — אסתר בת עבדו של בן־חור, ההופכת אהובתו — ממלאת בסרט את מקומו של ישו הנוצרי. ישו עצמו נראה רק בסצינות בודדות, ובסופו של הסרט הוא אינו משמיע אף משפט אחד. ר־יאלו חיה משמשת לו פה. היא הדוברת העיקרית, המשמיעה את רעיונות הנצרות, המטיפה להם והמשכנעת את משתתפי ה־עליה והצופים גם יחד בצדקתם של רעיו־נות אלה.

יתר על כן. דהקא סרט המיועד, כביכול, להטפה לנצרות, תורם ליהדות תרומה ללא תקדים. בפעם הראשונה עומד במרכז עלי־לה עניקת כוח גבור יהודי, ויהודי לאומי, שחכל בו חיובי, יהודי המגלם טיפוס של איש כוח ושכל בעת ובעונה אחת, וה־מביא את הצופים לידי הזדהות עמו. ה־

עישון עם 'מזוג אוויר'...

דריבן
מתנשול

בעלת נייר
חדיר-אוויר

תשבץ העולם הזה 1214

לונה נחמיאס, ילידת ירושלים, הגי־שה לנו את התשבץ הקשה ביותר ש־קראנו. פותריו יכולים בהחלט להת־גאות ברמת האינטליגנציה שלהם. לונה אינה כותבת הרבה על עצמה. היא בת 21 וגדלה ברחובות. היא נהנתה במיוחד מהתשבץ שפורסם ב־"העולם הזה" 1195, ועוד יותר מן ה־עובדה שחיבר אותו יואב אדמוני, הגר בשכנות אליה, ואשר תשבצו שימש לה הזדמנות להתקשר עמו. אולי יחברו השניים תשבץ פרטי?

9	8	7	6	5	4	3	2	1
		14		13		12	11	10
	19		18	17	16		15	
		24		23	22		21	20
						26		25
28		27					31	30
	33		32					29
		38		37		36		35
	43	42		41		40		39
47		46		45		44		
			52	51		50		49
	58		57	56	55	54		53
		60						59

מאוזן: 1) יפתח לצדדים. 4) ישוב עברי בשרון התיכוני. 10) נח על פני המים ואינו שוקע. 11) מכשיר הדבור. 13) עמק, בעקבה. 14) עץ הנדרג בגליל העליון. 15) הר גבוה בתורכיה. 17) בא בחזרה. 19) ססולם הקולות. 20) בר, תנא בדור האחרון. 22) עיר קדושה בנהלת זבולון. 25) נחמף. 26) מתק. 27) נעשק. 30) מו־זיאון לאומי בפא־ריס. 32) אוסף אר־ניות רבות. 33) אני קול. 34) שלושים וארבע. 36) מוב. 37) מוצב. 39) חי־מוש. 41) יונק ה־ניזון מחרקים. 42) פת המקרא. 44) עיר במרכז הודו. 46) נומלכה בהודו־סין. 48) דבר שלמעלה מן המבע. 50) ראשי תיבות. 51) שם משפחתה של הסופרת הישראלית מחברת הרומן "מריה". 53) שם משפחתו של חוקר תלמודי יהודי (אוסטריה), ששם ספרו "דור דור ודורשיו". 55) מילת קריאה לשמחה. 57) שרות תחבורה עירוני. 58) אליף בבלי. 59) מנהיג המרד נגד הרומאים. 60) שמש בלועזית.

מרוקו בשנת 1782 לערך. 12) מקום מונבה. 15) בעקבה בגליל התחתון המזרחי. 16) סוג של אוטובוסים נקרא על שמו. 18) החלק הששי של הסימפוניה "מולדת" לפס־טאנה. 21) זהב מובחר. 23) שד. 24) עיר בירה מאחת ארצות השפלה. 26) ביטוי. 28) זאת. 29) קומפוזיטור רוסי מאחרוני האסכולה הלאומית הרוסית. 31) פיורד בחוף נורבגיה. 32) משקה מרביש. 35) מס־פיס. 37) הלכה, לימוד. 38) מושבה מרטוני גזית. 40) תואר כבוד בארצות השפלה. 41) עשה ענול ללא סוף. 43) מילת־נוף לנסתר. 45) ערוב. 46) המאור הקטן. 47) הופעת יחיד. 49) בו מבשלים. 52) עליו מקרינים. 54) המון עם. 56) חו. 58) בעצמו.

מאונך: 1) כשנולד היה אביו בן 100 שנה. 2) זכר הפרה. 3) "תורת כהנים". 5) שנולד טרם זמנו. 6) המיסקה הראשונה. (ארמית). 7) מי שהיה נוכח בשעת מעשה. 8) קמף תאנישיסמה. 9) משלוחי א"י ל־